

Libris MYCHAEL BRYRNE

Respect pentru oameni și cărți

Biletul de loterie

Traducere din engleză și note
de Iulia Arsintescu

ARTHUR

05 05 19
ZILE ORE MINUTE

Bully și-a aruncat ochii spre una dintre fețele ceasului mare, mare de dincolo de fluviu. Amândouă limbile trecuseră de ora șase și era vremea pentru gustarea lui Jack. A scos conserva și lingura de metal din buzunarul hainei sale lungi.

— Poftim... Uite-ți gustarea, prietene, a zis, scobind cu gesturi exagerate în conservă, pentru că nu mai rămăsese decât niște gelatină pe fund.

Jack a înghițit fără să mai mestece.

Jack era un bull terrier, corcitură de Staffy¹, dar Bully nu știa ce fel de încrucișare, nimeni nu știa. Cealaltă jumătate era o amestecătură de alți câini. Părul lung și sârmos era maro-închis în jurul gâtului, dar împestrițat cu alb și cu gri în rest, ceea ce o făcea să pară un câine bătrân ajuns la capătul zilelor. Avea coada de terrier-maimuță și spinarea lată, picioarele din spate drepte și înalte, iar cele din față arcuite, așa că atunci când se ridica în două labe părea că vrea

¹ Denumire colocvială a rasei de câini Staffordshire Bull Terrier.

neapărat să te îmbrățișeze. Avea însă botul plin de colți ascuțiți și nu țineai *neapărat* s-o îmbrățișezi.

În iarnă, când Bully plecase din apartament, Jack venise cu el. Acum era vară și, deși urma să împlinească doi ani și crescuse, tot un câine caraghios era. Nu unul bun pentru cerșit, dar Bully nu de asta o păstra. Erau prieteni și îi ținea loc de familie.

— Ei, hai, prietene... hai... a rugat-o Bully, pentru că Jack se tot uita la el, iar în conservă nu rămăsese mai nimic.

Totuși a mai răzuit o dată cutia. Pe urmă, fără să mai stea pe gânduri, Bully a băgat lingura în gură. I se întâmpla asta când îi era foame – îl apuca dintr-odată și îl împingea să facă lucruri ciudate – ca și cum nu s-ar fi putut controla, ca și cum *el* era animalul.

Bully a scuipat. Gelatina nu era atât de rea la gust, dar senzația de după nu-i plăcea – ceva rece și noroios în cerul gurii. Și-a clătit gura cu apă și pe urmă, din obișnuință, ca să se liniștească, a citit ingredientele înșirate pe spatele conservei, pentru că îi plăceau lucrurile care îți spuneau exact ce sunt și nu încercau să pară altceva.

Apă 65%

Proteine 20%

Grăsimi 12%

A ajuns la ultimul ingredient, singurul pe care nu-i plăcea să-l vadă acolo: *Cenușă 3%*. S-a gândit la toți zombii din fabrici trăgând din chiștoace și umplând conservele cu scrum. Și la alte tipuri de cenușă pe

care le foloseau, poate, dacă rămâneau fără țigări. Dar măcar erau destul de cinstiți ca să scrie asta pe spatele conservei.

S-a dus să arunce cutia în fluviu, dar s-a răzgândit când a văzut fotografia câinelui de pe etichetă. Era un Jack Russell. Lui îi plăceau terierii Jack Russell – poate că erau cam mici totuși și parcă schelălăiau cam mult –, dar ce-i plăcea lui Bully cu adevărat era să vadă numele lui Jack pe etichetă: câinele lui părea important și oficial. Chiar dacă Jack nu era propriu-zis un câine. Era un câine *femelă* – adică unul căruia în revistele despre câini i se spune *cățea*. Când o găsisse – cu multă vreme în urmă, vara trecută – și o adusese acasă, iar Phil îi atrăsese atenția că e *fată*, o botezase imediat Jacky, înainte să se întoarcă mama lui de la spital. Bully însă n-o mai strigase așa de când plecase din apartament. Pierduse y-ul, așa că acum era doar Jack.

A băgat conserva goală în buzunarul hainei și a pornit de-a lungul fluviului spre Ochiul¹ mare și maro, care lui i se părea mereu stricat – felul în care roata părea să se învârtă fără să se miște, iar zombii înțepenți acolo dădeau din mâini ca să ceară ajutor. Jack l-a urmat mergând în același rând cu el, vârându-și când și când botul în gleznele lui, dar fără să i se încurce printre picioare. Bully o dresase bine de tot înainte să plece din apartament. Îi luase mai

¹ Este vorba despre The London Eye, o roată uriașă, importantă atracție turistică din Londra.

multe săptămâni numai ca s-o învețe comanda *stai*, răsplătind-o cu jeleuri Haribo și cu Skittles ori de câte ori o executa corect. În reviste, asta se numea *să răsplătești bunul comportament*.

Când a ajuns în parcul de skateboarding, Bully s-a oprit, atras de huruitul plăcilor și de râsete. Nu avea totuși o părere prea grozavă despre locul ăla. Nu existau rampe sau trambuline mari, doar niște movilițe de beton, nu mai înalte decât bordurile, și denivelările pentru încetinire mașinile din fostul lui complex. Așa înghesuit cum era sub clădirea masivă și cenușie de deasupra, nici măcar nu i se părea *cu adevărat* un parc de skateboarding. Lui Bully îi amintea de blocul în care locuise, de subsolul unde toboganele de gunoi se vărsau în pubele.

Nici acum nu-i cunoștea pe niciunul dintre băieții care făceau scheme. Venea doar ca să-i vadă râzând, vorbind și căzând, pentru ca apoi să dea vina pentru orice pe skateboardurile lor. Într-o zi o să-și facă el apariția acolo cu un skateboard pe care n-o să poată da nimeni vina, cu osii argintii și aurii și cu cel mai mișto model dintre toate... și o să fie pur și simplu cel mai bun skateboard. Nu era sigur când va fi ziua aceea, dar sigur avea să vină.

— Ia uite la ăla, a zis Bully, arătându-i-l lui Jack pe unul dintre băieți. De rahat, nu?

În secret, spera totuși că dacă rămâne pur și simplu acolo și se uită destul de mult, unul dintre skateri o să-l lase într-o zi să dea o tură. Deocamdată nu

făcuseră decât să-i spună *microb* și să-i strige să se care. Nu știa exact ce însemna „microb“ în limbajul skaterilor, dar știa că era ceva mic, murdar și rău. Însă, cinstit vorbind, când fusese acolo cu Chris și cu Tiggs, Chris le strigase vorbe mai urâte și aruncase o sticlă care se spărsese fix în mijlocul locului unde își făceau ei schemele lor de doi bani.

Dar asta nu se întâmpla în mod obișnuit. De obicei își aruncau sticlele goale de pe pasarelă, ca să le vadă cum plutesc în apa de dedesubt. Chris și Tiggs erau prietenii lui. Spuneau chestii și îl făceau să râdă, îi dădeau înainte despre fete, care erau *pupeze* sau *gagici*, și pierdeau vremea împreună pe malul fluviului. Chris își lega uneori o zdreanță roșie în jurul capului, iar Tiggs avea *întotdeauna* pe cap căștile lui foarte mari la care asculta *melodii dilii*. Erau amândoi mai mari ca el. Și umblase peste tot, în toată Londra, chiar și în mallul din Brent Cross.

I-a mai urmărit o vreme pe skateri, până când un băiețel scund, mai scund decât el, a făcut o schemă *cu adevărat* de rahat și a căzut fix pe plăcile de beton, rostogolindu-se și julindu-și cotul și apoi frecându-l de parcă i-ar fi crescut pielea la loc. Bully a început să râdă exagerat. Știa că ceilalți n-o să-i facă nimic pentru că o avea pe Jack cu el, dar nici nu voia să atragă atenția polițaiilor, așa că au plecat și au luat-o mai departe spre Ochi.

La pasarelă a stat și s-a uitat la cerșetorul de pe treapta de jos. Nu se pricepea. De obicei, când cerșeai,

te așezai sus, unde se opreau zombii să-și tragă sufletul. Bărbatul nici nu arăta prea bine, tremura în bătaia soarelui, nu putea să scoată prea mulți bani dacă stătea cu capul în jos și mormăia în barbă, fără să rostească vreun cuvânt. Nici măcar nu avea vreo pancartă. Trebuia să scrii ceva dacă nu voiai să ceri în gura mare, altfel de unde să știe ceilalți ce vrei?

Bully l-a ocolit pe cerșetor și a urcat până la jumătatea pasarelei. S-a oprit și s-a uitat înapoi de-a lungul fluviului, să vadă dacă e ceva bun de pescuit. Soarele încă ardea și mai avea mult până să atingă apa, nici vorbă să fi fost momentul cel mai potrivit din zi ca să pescuiască. Erau încă prea mulți zombi prin jur, care nu se uitau nici în stânga, nici în dreapta, doar plecau din oraș cât puteau de iute. Iar dimineața se întorceau la fel de iute. Și-a mijit puțin ochii, să vadă mai bine. Când nu făcea asta, totul șerpuia în fața lui. Trebuia să poarte ochelari ca să vadă lucrurile aflate la distanță, dar plecase din apartament fără ei, așa că acum strângea din ochi și se uita printre gene.

S-a aplecat de câteva ori peste balustradă și s-a uitat în lungul apei: o fată înaltă, cu pantaloni scurți și colanți și cu o înghețată în mână, plus prietenul ei, mai scund, care glumea prefăcându-se că i-o fură. Bully i-a lăsat în voia lor. Fetelor nu le plac câinii, însă doamnelor bătrâne da. Uite una acolo! Cu o geantă mare pe umăr, destul de încăpătoare cât să intre și Jack în ea, se holba la clădirile de pe malul celălalt ca și cum n-ar mai fi văzut niciodată ferestre. Bully